

Jäsenlehti

1/11

Sisällysluettelo, yhteystiedot ...	2
Puheenjohtajan palsta ...	3
Uudet hallituslaiset esittäytyvät ...	4
Kesäpäivät 8.-10.7. Lammilla ...	6
Vuoden koira 2010 -tulokset ja haastattelut ...	7
Kolottaako koiraa ...	21
Pablon pentupäiväkirja ...	25
Minä ja Unelmani ...	28
Ulkomaantuloksia ja valioita ...	30

Etukannen kuva: Teija Koponen
"Jotamillen Handsome Hiram"

Sivun kuva: Kirsi Jankkila
"Nonita Onnen Salaisuus"

Suomen saksanpystykorvaharrastajat SAPY ry

www.saksanpystykorvaharrastajat.com

Hallitus vuonna 2011

Puheenjohtaja:
Eija Tuominen
sapy.puheenjohtaja@gmail.com

Varapuheenjohtaja:
Jyri-Pekka Puolakangas
sapy.hallitus@gmail.com

Rahastonhoitaja, jasensihteeri ja sihteeri:
Tarja Nieminen
sapy.rahastonhoitaja@gmail.com,
sapy.jasensihteeri@gmail.com,
sapy.hallitus@gmail.com

Muut varsinaiset jäsenet:

Kirsi Jankkila
Paula Matikainen
Anitta Mäkinen
Mari Marttila
Tom Uusitalo

sapy.hallitus@gmail.com

Varajäsenet:

Susanna Uusitalo
Jaakko Nurmi

sapy.hallitus@gmail.com

Toiminnantarkastajat

Marika Koivisto ja Jaana-Maarit Perkkala

Varatoiminnantarkastajat

Heli Isotalo ja Eila Aurelius

Webmaster

Kirsi Jankkila
sapy.webmaster@gmail.com

Jäsenlehden toimitus

sapy.jasenlehti@gmail.com

Päätoimittaja:
Kirsi Jankkila

Lehtotoimikunta:

Tarja Nieminen
Paula Matikainen
Marika Koivisto
Linda Sipilä
Linda Sorrius-Aurelius
Suvi Lehtinen

Puheenjohtajalta

Uusi vuosi alkanut kylmissä ja lumisissa tunnelmissa, nyt kuitenkin alkaa pikku hiljaa aurinko pilkistelemään ja tulee ihan kevättä rintaan. Menneestä vuodesta sen verran että onnittelut kaikille SAPY:n vuoden parhaan kilpailuissa menestyneille, ja kiitokset kaikille osanottajille. Mieltä lämmittää että osanottajamäärät on viime vuodesta nousseet, saimme toko ja agility puolelle myös palkittavia, hienoa. Iso pokaalilaatikko odottaa vain jakohetkeä Lahden KV-näyttelyssä. Pikkujoulu oli mahtava, kiitos kaikille osallistujille, paikkana oli jo SAPY:n syyspäivistä tutuksi tullut Pöystilän tila Lammilla. Samaisessa paikassa SAPY järjestää myös kesäpäivät heinäkuussa, ja onkin mukavaa leiriytyä paikassa jossa koirista pidetään. Lehdistä olen viime aikoina seurannut että kovasti on eläinsuojelurikkomukset lisääntyneet, jatkuvasti kerrotaan lehtien palstoilla jos mistäkin kauheudesta. En ala nyt puimaan pidemmältä aiheelta mistä olisin valmis nousemaan vaikka millaiselle barrikaadille että tällainen saataisiin loppumaan, huolestuttaa vaan maailman meno.

Seuraavan kerran tapaamme Lahdessa kokouksessa, toivotaan että paikalle on saapunut ihmisiä sankoin joukoin. Ystävänäpäivän valokuvaus kilpailun voittaja myös palkitaan siellä, onnea Mirkelle. Aurinkoista kevättä kaikille, itselläni se on vuoden kiireisin aika kuten kuvastakin näkyy.

Eija Tuominen

SAPY ry yleiskokous 22.4.-11 Lahdessa

Suomen saksanpystykorvaharrastajat SAPY ry:n sääntömääräinen yleiskokous pidetään Lahden KV -näyttelyn yhteydessä Lahden suurhallissa 22.4.2011, osoitteessa, Salpausselänkatu 7, 15110, Lahti.

Vuoden Koira -kilpailun sekä Ystävänäpäivän valokuvakilpailun palkintojen jakotilaisuus pidetään samassa yhteydessä.

Tervetuloa!

Uudet hallituslaiset esittäytyvät

Yhdistyksen yleiskokouksessa 2.10.2010 valittiin tämän vuoden hallitus, ja saimme runsaasti uusia kasvoja mukaan toimintaan. Seuraavassa uudet hallituslaiset kertovat lyhyesti itsestään.

“Olen **Tom Uusitalo**, 41-vuotias ensimmäisen koiran omistaja Nurmijärveltä. Koiran kanssa asumisista ja elämistä on kohta takana kaksi vuotta ja toinen koirakin on jo kovaa kyytiä kasvamassa ja odottamassa luovutusikää. Puuhiin kuuluu näyttelyissä kiertely ja kotiympäristön tutkiminen lenkkeilyn muodossa. Perheeseen kuuluu lisäksi vaimo **Susanna** joka on myös päätenyt hallituksen varajäseneksi.”

“Heissan, nimeni on **Jyri-Pekka Puolakangas** ja olen LOISTAVAN yhdistyksemme varapuheenjohtaja, Vai mitenkä se oli.

Harrastan mieheni kanssa koiranäyttelyissä käyntiä mittlespitz poikiemme kanssa, joiden nimet ovat Dali, Ådin, Foxy ja Leon. Vai ketkä ne oli.

Ammatiltani olen Ravintolakokki ja olen töissä Ravintola Vespassa vuorovastaavana kokkina. Vai missä se oli.

RAKASTAN tatuointeja, mutta ei uskoisi että olen hie-
man ujohko ihminen uusissa tilanteissa, muuten hyvin

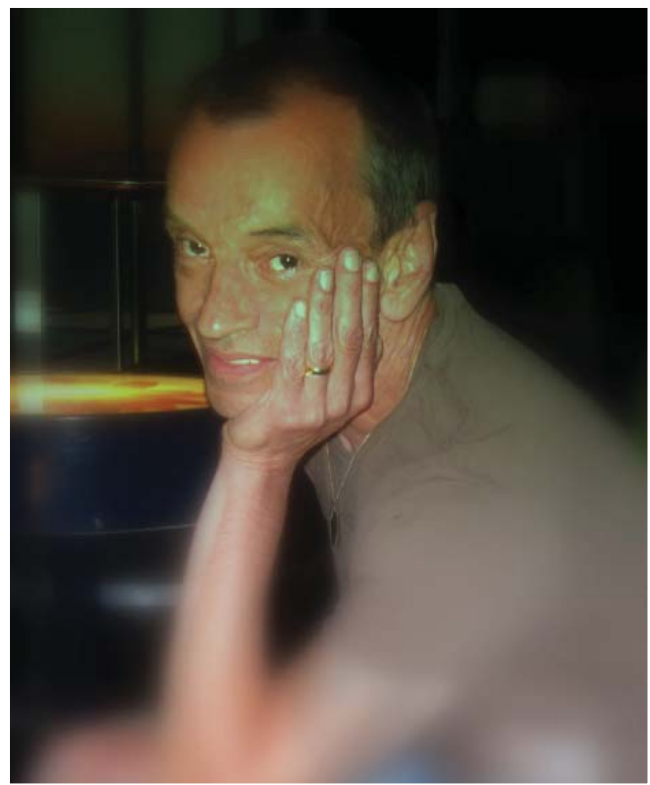
“**Jaakko Tapio Nurmi** (varajäsen),

Asun Vantaalla rakkaan perheeni kanssa johon kuuluu Jyri-Pekka (Ukkokulta) ja 4 ihanaa mittelipoikaa Dali, Odin, Foxy ja Leon.

Työskentelen Aller Media Oy:ssä tilausmyyjänä (tyhmä puhelinmyyjä).

Lyhyesti: Vanha ryppyinen kurppa jolla ei ole huumorintajusta tietoaakaan.

Motto: Joka miehessä asuu pikkupoika.”

“Hei kaikille!

Olen **Marttilan Mari** Merikarvialta. Aloitin vuoden 2011 alusta Sapy:n hallituksen uutena jäsenenä. Olen suhteellisen uusi kasvo täällä saksanpystykorvamaailmassa, sillä ostin ensimmäisen mittelin vain kaksi vuotta sitten. Ruusa (Damiratzin Ehta Enkelin Siipi) valloitti minut heti niin, että puolitoista vuotta neidin saapumisen jälkeen muutti meille jo toinenkin saman rodun edustaja Ronja (Abcanitzin Isleen). Näiden ihanien vintiöiden lisäksi laumaamme kuuluu kaksi hovawarttia Zara (Nugadogin Huuma) ja Lotta (Hoffen-Damms Zmilla).

Koiramaailma sinänsä on minulle varsin tuttu, sillä elämäni on oikeastaan aina kuulunut koiria. Hovawartteja olen kasvattanut kennelnimellä Nugadogin vuodesta 1997 ja nyt olen odottelemassa luonnikkaasti ensimmäistä mittelspitz-merkistä pallerolaumaa Ruusalta. Rotu kolahti minuun heti niin voimakkaasti, että tiesin alusta asti joskus myös haluavani teettää Ruusalla pennut. Aika kulkee nopeaan, ja nyt saammekin jo jännittää, että alkaako se vatsan seutu pian pömpöttää...

Kasvatustyön lisäksi harrastan koirieni kanssa agilityä, hakua, tottelevaisuutta ja näyttelyissä käymistä. Vapaa-ajan ongelmia ei siis liiemmin ilmaannu, kun koirien lisäksi meidän mäellä maajaillee kolme lasta, avomieheni Jari sekä kissa ja belgian jättikani Miina. Työssä käynti yläasteella toisinaan hiukan rajoittaa harrastusmahdollisuuksia, mutta onneksi kesällä on pitkä loma ja ehtii sitten oikein rauhassa toteuttaa itseään koirienkin kanssa :-)

Asia, jonka huomasin pian tämän uuden rodun pariin tultuani, oli erittäin mukavat ja avuliaat ihmiset. Mittelikehien laidalla oli aina joku joka jaksoi selittää koirista, niiden suvuista tai mistä ikinä olen kysellytkään. Se oli oikein positiivinen yllätys. Olen tutustunut suureen joukkoon toinen toisiaan mukavampia ihmisiä, joka on omiaan lisäämään tyytyväisyyttä tekemästäni rotulinnasta. Toinen miellyttävä uusi tuttavuus on ollut tämä yhdistys Sapy. En ole koskaan eläessäni istunut niin iloisissa yhdistyskokouksissa kuin Sapy:lla on :-). Niissä vallitseva henki on hyvä ja aikaansaava. Kaikkien ehdotuksia kuunnellaan, eikä uusiakaan ideoita vieroksuta. Yhdistyksessä on niin mukava tekemisen meininki, että toivottavasti myös te kaikki jäsenet olette innolla mukana toteuttamassa innovatiivista ja vahvasti jäsenistöään palvelevaa koirayhdistystoimintaa. Vain reippaalla ja iloisella yhteistyöllä turvaamme tämän hyvin alulle laitetun yhdistyksen toiminnan samankaltaisena. Tämän pitemmittä plätinöitä toivottelen kaikille lukijoille oikein miellyttävää kevättä ja ihanaa alkavaa kesää! Tulkaahan juttelemaan, jos jossain näette :-))”

Kuva: Veera Järvinen

Kesäpäivät 8-10.7.2011 Lammilla

Suomen saksanpystykorvaharrastajat SAPY ry:n järjestää kesäpäivät 8-10.7.2011 Lammilla, Pöystilän täysihoidolassa, osoitteessa Porraskoskentie 1535, 16900 Lammi.

Hinta:

Täysihoido majoituksella perjantaista sunnuntaihin on 100,00 euroa, sisältäen: perjantaina iltapala, lauantaina aamupala, lounas, iltapala; sunnuntaina aamupala, sekä koulutukset.

Täysihoido majoituksella lauantaista sunnuntaihin 80,00 euroa, sisältäen: lauantaina aamupala, lounas, ja iltapala, sunnuntaina aamupala sekä koulutukset.

Päiväkävijöille hinta 10,00 €, ei-jäsenille 15,00 €.

Päiväkävijöillä mahdollisuus ruokailuun etukäteen varaamalla Tarja Niemiseltä, ruoka maksaa erikseen. Lauantaina Pitopöytälounaan hinta on 20 €, alle 12 vuotiaat puoleen hintaan. Iltapala 10 €. Kaikki ruuat ovat laktoosittomia.

Ilmoittautuminen ja maksut:

Ilmoittautuminen 15.6. mennessä, Tarja Nieminen, sapy.jasensihteeri (a) gmail.com, puh. 044 508 2629.

Kesäpäivien hinta maksetaan 15.6.2011 mennessä yhdistyksen tilille, OP 568000-2227456. Paikkoja rajoitetusti.

Ohjelma:

Ohjelma on vielä avoin, muutoksia saattaa tulla.

Perjantaina: Majoittautuminen, saunomista ja yleistä pulinaa

Lauantaina:

- Arpajaiset
- Trimmaus-/näyttelykoulutusta
- Luento: Koiran hieronta ja lihashuolto, pitäjänä koirahieroja Mervi Suihko. Luennon jälkeen mahdollisuus koirakohtaiseen lyhyeen läpikäyntiin mahdollisten lihasongelmien tutkimiseksi.
- Koirien sirutusta, etukäteisilmoittautuminen Eija Tuominen, tuominen.eija (a) gmail.com
- Koiratanssin alkeita, kouluttaja Heli Isotalo
- Metsäretki
- Illalla saunomista, ja yhteinen illanvietto

Paikalla on lisäksi Etelä-Hämeen kennelpiirin kennelneuvoja, joka auttaa sinua kasvatustyöhön liittyvissä kysymyksissä.

Sunnuntaina: Aamupala, tilaisuus päättyy

HUOM! Lammilla on ryhmänäyttely sunnuntaina 10.7.2011. Pöystilästä on matkaa näyttelypaikalle noin 17 kilometriä. Tuomarina Saksanpystykorvilla on Esa Ruotsalainen. Näyttelyn kotisivut osoitteessa <http://showlink.fi/lammi11/>

VUODEN KOIRA 2010 -KILPAILUJEN TULOKSET

Vuoden Näyttelykoira

1. C.I.B FI & SE & EE & LV & LT & BY & BALT MVA
EEJV-07 BYJV-07 LTV-09 SV-10 BALTV-10 HEV-10
V-10 Damirazin Dynamiitti, 159 pistettä
omistaja Marika Ahtaanluoma,
kuva Jaana Hakola

Vuoden VSP

2. FI & LT & RU* MVA RKFV-10 Hulmukan Bööna,
90 pistettä, omistajat Johanna Honkanen
ja Kati Toroi

3. FI MVA Laques Heather, 78 pistettä
omistajat Ari Kaunisto ja Susanna Nevalainen

4. LT JMVA JV-09 LTJV-10 BALTV-10 Damirazin Halla Yön Hengetär
69p, omistaja Eija Tuominen
4. LT & LV & EE & BALT JMVA JV-09 LVJV-10 EEJV-10 Nonita Onnen Tähti
69p, omistaja Siru Rajala
5. C.I.B FI & LT & RU & SK MVA EE & HU & LV & LT & BY & BALT JMVA EUJV-08 JV-08 MV-09 RKFFV Black Caesar's Crazy Casanova
61p, omistaja Marika Ahtaanluoma
5. EE MVA LV & EE JMVA LVV-10 Damirazin Tuhat Taituri
61p, omistaja Eija Tuominen
6. POHJ & FI & SE & NO MVA Dagolas After Eight
53p, omistaja Henna Padatsu
7. FI MVA EE MVA LT MVA Damirazin Super Nova
48p, omistaja Inka ja Nea Lahtinen
8. LT JMVA JV-09 LTJV-10 Damirazin Fissisti Finalisti
44p, omistaja Jaakko Nurmi ja Jyri-Pekka Puolakangas
9. Jotamillen Fabulous Fire
43p, omistaja Teija Koponen
10. C.I.B & FI & EE & LV & LT MVA BALTV-06, BALTV-06, -07, -10 Damirazin Oikotie Onneen
42p, omistaja Tarja Nieminen
10. LT JMVA LV JMVA EE JMVA BALT JMVA Mintgarden's Vidar
42p, omistaja Nea ja Päivi Lahtinen
11. LT JMVA PMJV-09 LTJV-10 BALTV-10 Damirazin Halla Yön Poika
40p, omistaja Merja Rintamäki
11. C.I.B FI&EE < MVA JV-06 V-07 PMV-09 Damirazin Ykkösturva
40p, omistaja Päivi Lehti
12. JMV-10 Damirazin Halla Yön Huimapää
39p omistajat Tom ja Susanna Uusitalo
13. FI & LT& BY MVA Nonita Aurinkokuningas
36p, omistaja Kirsi Jankkila
14. BY MVA RU< & LV&& EE & BALT JMVA BALTV-10 Damirazin Kulkurin Kaunotar
28p, omistaja Tarja Tastula
15. SE & EE MVA LT &LV EE JMVA Damirazin SalaSana
26p, omistaja Raija Lassinniemi ja Eija Tuominen
16. FI & LV & EE & LT MVA LVV-10 Damirazin Aina Tip Top
25p, omistaja Jaana-Maarit Perkkala
17. Damirazin Ehta Enkelin Siipi
24p, omistaja Mari Marttila
17. BALTV-09 Damirazin Aito Ystävä
24p, omistaja Eija Tuominen
18. Damirazin Druidin Taika
22p, omistaja Eija Tuominen
19. FI MVA Damirazin Huisin Hieno
21p, omistaja Heli Isotalo
20. FI & EE & LT MVA LT & EE JMVA BALTV-09 EEV-08 EEJV-08 Damirazin Prinsessa
20p, omistaja Eija Tuominen
21. Damirazin Loistava Lurjus
18p, omistaja Jaakko Nurmi ja Jyri-Pekka Puolakangas
21. LT JMVA JMV-10 JV-09 Damirazin Gaunokainen
18p, omistaja Eija Tuominen
21. C.I.B FI & LV & EE & LT MVA LT & LV & EE JMVA BALTV-09 LTV-08 LVV-09 LTV-10 Damirazin Fissi Foittaja
18p, omistaja Eija Tuominen
22. Kleinspitz FI & EE & LT MVA LT & EE JMVA EEV-09 Damirazin Bedon Tanssi
13p, omistaja Eija Tuominen
22. Damirazin Åmenavaras
13p, omistaja Jaakko Nurmi ja Jyri-Pekka Puolakangas
23. Damirazin X-Lady
10p, omistaja Eija Tuominen ja Minna Koiranen
24. Nonita Onnen Salaisuus
7p, omistaja Kirsi Jankkila
25. Damirazin Kadun Kingi
6p, omistaja Eija Tuominen

”Olet Kaunein mitä tiedän, olet kaunein mitä on”

Damirazin Dynamiitti, om. Marika Ahtaanluoma

1. Kerro hieman koirastasi ja menneestä vuodesta

Vuosi 2010 oli toukokuussa 5 vuotta täyttävän Niitin (C.I.B FI & SE & EE & LV & LT & BY & BALT MVA EEJV-07 BYJV-07 LTV-09 SEV-10 BALTV-10 HEV-10 V-10 Damirazin Dynamiitti) Huippu vuosi. On vaikea uskoa, että pieni mitteli voi suuressa Showmaailmassa saadakin niin paljon huomiota osakseen kuin Niitti mennäänä vuonna sai. Rotunsa se voitti yhteensä 24 kertaa (2010) ja VSPksi Niitti valittiin kaksi kertaa. Kerroin viime vuoden samaisessa haastattelussa niin paljon Niitistä koirana ja siitä millainen se mielestäni ulkomuodollisesti on, etten viitsi toistaa itseäni, vaikka varmasti uusiakin lukijoita on!

2. Mitä on vaadittu voiton saavuttamiseen vuoden 2010 näyttely mittelspitz- kisassa?

Erinomainen koira erinomaisessa kunnossa :) Sekä melko täysivaltaista omistautumista koiraharrastukselle. Mikäs sen mukavampaa :)

3. Vuoden 2010 näyttelyiden kohokohta

Ensimmäinen ja ehkä mieleenpainuvin maaliskuisen Tampere KV:n ROP & RYP2 voitot. Oli aivan uskomaton tunne päästä arvostetuilla tuomareilla sen koko -ja tasoluokan näyttelyssä sellaisiin saavutuksiin ja vielä tämän rotuisen koiran kanssa (ei niin tyypillinen näky ryhmäsijoittuna). Jatkoa RYP sijoille saatiin toukokuussa Salon ryhmänäyttelyssä, jossa Niitti oli jälleen RYP2.

Niin ikään toukokuiset Rauma-Mynämäki KR näyttelyt kuuluvat ehdottomiin kohokohtiin. Kumpaiseenkin olin ilmottanut sekä Niitin, että Voitto-beaglen. Jokin aika ennen lauantaista Rauman näyttelyä, kävi ilmi, että en pääse töiden takia koko näyttelyyn. Sain kuitenkin järjestettyä koirille kyydin sinne päin ja esittäjät paikan päältä. Hieman ennen työpäivän loppua tuli tieto, että kumpikin koira on voittanut rotunsa, joten eikun kaasu pohjassa Raumalle heti vapauduttuani töistä, ryhmiin oli pakko ehtiä! Ehdin ja kannatti! Rauman helteessä Niitti sijoittui upeasti jo tutuksi tulleen RYP2 sijalle ja tuolloin 16kk ikään ehtinyt Voitto meni ja voitti oman ryhmänsä.

Seuraavana päivänä Mynämäellä Niitti valittiin jälleen ROPiksi ja Voitto sai tyytyä PU2 sijaan, hyvä niin, sillä sitä odotti vielä BIS-kehä Raumalla. Niitti jäi sitten Ikiliikkujien sammarien

kanssa samaan teltaan odottamaan ryhmiä ja itse lähdin Voiton kanssa takaisin Raumalle, josta se nappasi BIS4-sijan. Samoihin aikoihin tuli tieto Niitin Mynämäen RYP3-sijoituksesta.. Olipahan viikonloppu!!

Elokuinen Erikoisnäyttely oli ikimuistoinen myös. Kesäturkissaan esiintynyt Niitti voitti Rotunsa ja oli mittelspitzien BIS2, myöhemmin SSKY:n BIS-kilpailussa Niitti jatkoi menestystään ja valittiin koko näyttelyn toiseksi kauneimmaksi. SSKY:n alla on 55 rotua, joista siis BIS-kilpailussa 4 sijoitetaan.

Luumäen ryhmänäyttelyyn lähdettiin hetken mielijohteesta, kun edellisenä päivänä oli Tervakosken KV, ystäväni pyysi luokseen Lahden tienoolle kylään ja eihän siitä nyt enää Luumäelle pitkä matka ole! Samoin hetken mielijohteesta ilmoitin mukaan myös samojedini Hipin, jonka kanssa keskittymme tällä hetkellä enemmän agilityyhin kuin näyttelyihin. Niitin ROP selvisi aikaisin aamupäivällä ja Hipin viimeisten joukossa iltapäivällä. ROPpi-pojat kisasivat loppujen lopuksi ryhmässä ensin usean jatkoon valitun joukossa, sitten neljän parhaan joukossa ja

lopulta kahden kesken ryhmävoitosta. Oli hieno juosta kunniakierrosta omien koirien kesken, ei sitten niin mitään väliä mitenpäin sijoitukset menee, kuvaisikohan sana hervoton parhaiten olotilaani tuolloin? RYP1 pallille osoitettiin Niitti ja Hipille RYP2. BIS-kehässä Niitti liiteli kakkospallille :)

Jokainen 24:stä ROP-voitosta oli omanlaisensa kokemus. Osa arvosteluista oli jopa liikuttavan kauniita. Eräs ulkomaalainen tuomari herra totesi Niitin tullessa arvostelu vuoroon "Oh yes" ja kysyi sen jälkeen kehäsihteeriltä tarvitseeko hänen sanoa muuta :) Ryhmäsijoitusten lisäksi tuomarit ympäri maailmaa huomioivat Niitin isoissa kehissä jatkoon pääsyillä tasaisesti koko vuoden ajan. Mm. Suomen suurimmassa, messukeskuksen Voittaja-näyttelyssä Niitti oli pystykorvien kuuden kauneimman joukossa.

Ulkomailla kävimme kaksi kertaa. Ruotsin Voittajassa ja Balttian Voittajassa Latviassa, joista molemmista kotiutui ROP-Niitti uusine titteleineen. Ruotsi oli kokemuksena ihana, paljon uusia koira -ja ihmiskontakteja :)

Mainittakoon myös, että Niitti sijoittui kennelliiton vuoden näyttelykoirakilpailussa sijalle 69. joka on rotuhistoriallinen saavutus. Tämä sijoitus toi mukanaan kutsun myös Champion of Champions 2011-gaalaan.

4. Mitä muuta harrastat koirasi kanssa näyttelyiden lisäksi?

Niitti on kisannut TOKOa ALOssa. Tokoharrastus on kuitenkin jäänyt lähes täysin, harjoitellaan vaan huvin vuoksi Niitin lempiliikkeitä, kuten kaukokäskyjä ja erilaisia luoksetuloja pysäytyksineen. Agilityä olemme treenanneet ahkerammin ja sen varjoon toko alkujaan jäikin. Huhtikuussa päätin, että keskityn ensisijaisesti Hipin kanssa treenaamiseen, koska se on koiristani vanhin ja suurin, jos meinataan kisata, on kisattava nyt. Vaikka Hippi onkin agin saralla tällä hetkellä ensisijalla jatkuvat treenit

myös molempien mitteliiden kanssa. Toivottavasti myös Niitti ja Nuuka tullaan näkemään virallisilla kisakentillä. Niitti harrastaa myös paljon valokuvamallina toimimista, niin täydessä vauhdissa lajitovereiden kanssa kuin poseerauksen muodossa :)

5. Mitä kuuluu näyttelykoiran arkeen?

Näyttelykoira ei arkena ole lainkaan näyttelykoira, vaan viettää hyvinkin koiramaista elämää :) Niitti on kotona sammarinkuolainen takkutukka joka keräilee metsistä ”aarteita” turkkiinsa. Niitti myös rakastaa uimista, mikä tahansa lätäkkökin kelpaa ja jollei lätäkköön mahdu uimaan, niin aina siihen voi mennä makaamaan.

Agilityä treenaamme ohjatusti kerran-pari viikossa. Arkeen kuuluu myös peruskunnon ylläpito pitkillä lenkeillä, meillä on onneksi paljon ihania, sosiaalisia ja turvallisia koiratuttuja, joten lenkkikokoonpanot koostuvat toisinaan suurista laumoista; pieniä -ja suuria koiria, narttuja, uroksia, leikattuja ja leikkaamattomia -pennusta vaariin. Oman lauman kesken arkielämä on vauhdikasta, mutta hyvin tasapainoista, on noilla kolmella täysin erilaisella koirapersoonalla upea keskinäinen side <3 Kollopää-samppa, omanarvonsa tunteva, hillitty-hallittu (paitsi mitä naisiin tulee...) herrasmies Niitti, sekä höslähäsläsöhlä Nuuka, jonka hyväntahtoisuudella ei ole mitään rajaa :)

6. Tulevaisuuden suunnitelmat

”Matka on määränpäättä tärkeämpi..” jatketaan ”Wanhaan malliin”, eli käydään näyttelyissä ja harrastetaan muutenkin aktiivisesti. Suuria muutoksia ei ainakaan suunnitelmissa ole, mutta pidetään silmät ja korva auki myös uusien tuulien suhteen :)

Kiitos tästäkin upeasta vuodesta koirieni kasvattajille, kaikille niille jotka ovat olleet mukana ja apuna näyttelykohelluksessa, treeni -ja harrastuskavereille, hoitopaikoille sekä kilpakumppaneille.

Suurimmat kiitokseni uskomattoman upealle Niitille, on onni omistaa koira, joka on kultaa niin ulkoa kuin sisältäkin <3

-Mallu ja pojat-

1. JMV-10 Damirazin Halla Yön Huimapää
78pistettä, omistajat Tom ja Susanna Uusitalo

2. Jotamillen Fabulous Fire, 70 pistettä
omistaja Teija Koponen, kuva Terhi Koponen

3. LT & LV & EE & BALT JMVA JV-09 LVJV-10 EEJV-10
Nonita Onnen Tähti, 64 pistettä, omistaja Siru Rajala

Vuoden Juniori

4. LT JMVA LV JMVA EE JMVA BALT JMVA
Mintgarden's Vidar

54p, omistaja Nea ja Päivi Lahtinen

4. EE JMVA BALTJV-10 Gyanta's Beyond
Belief 54p, omistaja Mirke Nousiainen

5. LT JMVA JV-09 LTJV-10 Damirazin Fissisti
Finalisti

44p, omistaja Jaakko Nurmi ja Jyri-Pekka
Puolakangas

6. BY MVA RU & LT & LV & EE & BALT JMVA
BALTJV-10 Damirazin Kulkurin Kaunotar
35p, omistaja Tarja Tastula

7. LT JMVA JV-09 LTJV-10 BALTV-10
Damirazin Halla Yön Hengetär
32p, omistaja Eija Tuominen

7. LT JMVA PMJV-09 LTJV-10 BALTV-10
Damirazin Halla Yön Poika,
32p, omistaja Merja Rintamäki

8. Damirazin Druidin Taika
28p, omistaja Eija Tuominen

9. LT JMVA JMV-10 JV-09 Damirazin
Gaunokainen
22p, omistaja Eija Tuominen

9. Damirazin Loistava Lurjus
22p, omistaja Jaakko Nurmi ja Jyri-Pekka
Puolakangas

10. Nonita Onnen Salaisuus,
18p omistaja Kirsi Jankkila

11. Pikku Diivan Missälie
12p, omistaja Kaisa Käkelä

Damirazin Halla Yön Huimapää

“Damirazin Halla Yön Huimapää ”Indy” sai nimensä mukaellen elokuvien suurta seikkailijaa Indiana Jonesia, ja voi sanoa että nimi on moneen kertaan ansaittu. Aamut alkavatkin säännöllisesti teemalla ”Indy ja katoilevan tomaatin metsästys”. Tämä pieni suuri seikkailija on pienestä pitäen hurmannut ja antanut haasteita luonteellaan; itsepäinen, vilkas, ystävällinen, seuralainen, helposti innostuva ja iän karttuessa läheisyyttäkin hakeva, ja mitä kaikkea adjektiiveja tästä pienestä pakkauksesta voisikaan keksiä. Saimme koiraa koko rahalla, voisi sanoa.

Ja ne näyttelyt, sinne ei sitten aluksi pitänyt lähteä ollenkaan. Meillehän tuli vain seuralainen kotiin..... No pari kertaa luvattiin kuitenkin käydä, ja siitähän se kipinä syttyi. Mukavia ihmisiä pyörii ympärillä, auttamattomia vasta-alkajia neuvottiin, ja kyllähän se Indykin näytti kykynsä. Mitä enemmän ikää on Indyn mittariin saanut, voi selkeästi nähdä kuinka koirakin voi viihtyä näyttelyn ilmapiirissä. Kun vielä automatkailukin sujuu mukavasti, niin mikäs se on ollut kierrellessä. Viime kesän Tanskan reissu vähän itseä hirvitti, oltiinhan lähdössä ensimmäisen koiran kanssa pitkälle matkalle vailla kokemusta moisesta matkailusta. Ihan turhaan murehdin. Matka meni mukavasti tai suorastaan loistavasti ja tuloskin oli mitä parhain.”

Vuoden Pentu

1. Gyanta´s Beyond Belief, 92 pistettä
omistaja Mirke Nousiainen,
kuva Tarja Nieminen

2. Jotamillen Fabulous Fire, 90 pistettä
omistaja Teija Koponen,
kuva Terhi Koponen

3. Power Dee´s Aramis, 37 pistettä,
omistaja Tarja Tastula

4. Damirazin Kulkurin Kaunotar
35p, omistaja Tarja Tastula
5. Damirazin Ompas Oikosulku
30p, omistaja Eija Tuominen
6. Pikku Diivan Missälie
11p, omistaja Kaisa Käkälä

Mörssäri-Mauri

Elettiin viime vuoden tammikuun loppua, kun katselin facebookissa Gyanta`sin B-pentueen kuvia autuaan tietämättömänä, että vielä joskus kirjoittaisin lehteen juttua Vuoden 2010 näyttelypennusta. Minulla ei ollut meinaan aikomustakaan ottaa toista koiraa! Muistelen kasvattajan naureskelevan yhden pennuista olevan niin pläski, että se vain mörssäsi muilta pennuilta ruoat. Mörssäri-Mauriksi tuota palloa silloin sanottiin. Taisin sitten myös ihmetellä kasvattajalle samoihin aikoihin, miksihän meidän kahdeksankuinen Nitro rupeaa välillä ulvomaan sisällä. Vastaus taisi olla jotain sen suuntaista, että tietty hän huutaa kadoksissa olevan laumansa perään ja haluaa kaverin. Eipä siihen sitten paljoa tarvittu, kun vielä yksi lupaava uroskin etsi näyttelyhenkistä kotia.

Aloin miettiä kuumeisesti nimeä pennulle. Paljon sopivia nimiä ei tullut mieleen, kunnes lopulta tajusin, että Maurihan se siinä! Mörssäri-Mauri. Ennen luovutusikää Nuppu ja pennut olivat kahdesti Hyvinkäällä kylässä ja hoidossa, jolloin pääsin tutustumaan Mauriin jo hyvissä ajoin, samoin kuin Nitro ja Mauri pääsivät tutustumaan toisiinsa. Koko pentue oli erittäin reipas ja sopeutuvainen, jolloin ei herännyt epäilystäkään, etteikö ratkaisu olisi ollut oikea. Jo kuusiviikkoisena Mauri voitti painin 5-0 Nitroa vastaan. Maaliskuun alussa hain Maurin Turusta Nitron ja äitini kanssa. Koko parituntisen paluumatkan ajan koira vain touhusi etupenkillä ja olisi halunnut tutkimaan paikat. Kotona pojat peuhasivat vielä pari tuntia, ennen kuin seitsenviikkoinen väsähti. Mauri olisi kovasti innostuessaan halunnut purra ja raapia ihmisiä, mutta pari päivää jätettiin koira kokonaan huomiotta sen intoutuessa nakertamaan, ja sen koommin ei ole hampaitaan käyttänyt. Tuolloin päässä liikkui kaikenlaisia kauhuskenaarioita, kun koira oli niin mahdoton eikä yhtään päässyt sitä paapomaan, mutta kylmyys k annatti. Myös kahden nuoren uroksen yhteiselo on mennyt uskomattoman hyvin. Vieläkään en osaa arvioida, kumpi dominoi enemmän. Tuntuu, että pojilla on ihan eri mielenkiinnon kohteet: Mauri saa viedä lelut ja ruoat mennessä tullen,

mutta sylipaikat ja tyyny-paikat on Nitrolle varattu, ja niiden vuoksi se vähän esittää ärhentelevää koiraa. Ulkona haistellaan ja merkataan kylkikyljessä - tosin Nitro aina edellä. Edelleen ne myös leikkii paljon.

Tiesin jo alusta asti käyväni Maurin kanssa näyttelyissä, sen verran oli kipinä syttynyt Nitron näyttelyiden myötä. En olisi millään malttanut odottaa kolmea kuukautta, ja aloin hyvissä ajoin treenaamaan näyttelykäyttäytymistä ihan vain kotona ja Sari Paavilaisen ryhmässä Koirakoulu Visiolla.

Tällä kertaa koirallani oli ruokahalua, joten asiat sujuivat kuin leikiten. Heti viisikuisena mentiin ensimmäisen kerran pentunäyttelyyn ja Mauri löi minut kyllä ihan ällikällä keskittymiskyvyllään ja taidoillaan. Tällöin tuomarina oli Raisa Savander, joka ei halunnut koiraa palkattavan kehässä. Mauri seiso i koko arvostelun ajan kuin nakutettu ilman palkkaa, vaikka oli vasta viisikuinen! Kunniapalkinto tuli ja hieno arvostelu. En olisi ikinä uskonut, että sen jälkeen Mauri saisi jokaisessa näyttelyssä kunniapalkinnon ja olisi seitsemän kertaa ROP-pentu! Maurista kun vielä näki, että se nautti näyttelyistä. Jo kotona, kun heitti repun selkään, niin se hyppii metriloikia ovea vasten, mitä se ei ikinä tee muuten. Odotin jokaista pentuluokkaa yhtä innoissani, ja onneksi niitä oli paljon kesällä. Kuumina kesäpäivinä odoteltiin väsyneinä ryhmäkehää, ja Orivedellä odotus palkittiin: Maurin arvostellut Anneli Sutela sijoitti sen ryhmässään kolmanneksi. Olin kuin seitsemännessä taivaassa. Myös match show`issa kierrettiin kesän aikana. Ei niinkään harjoituksen vuoksi vaan siitä yksinkertaisesta syystä, ettei tulisi liian pitkiä taukoja näyttelyiden välille! Kerran Mauri oli jopa Best in Show 3. ja pentujen punaisten toinen, joten ihan turhia reissuja ei kaikki suinkaan ollut.

Maurin sopeutuvaisesta ja reippaasta luonteesta johtuen ei ole ollut myöskään vaikea suunnata ulkomaille. Laivamatkustaminen on mennyt hienosti, niin autokannella kuin hytissäkin. Ensimmäinen ulkomaan näyttelyreissu suuntautui Viroon Rakvereen kaikkien rotujen näyttelyyn, josta Mauri sai ensimmäisen junnusertinsä ollen lisäksi ROP. Myös kasvattaja on ottanut Maurin

mukaansa ulkomaille Liettuaan ja Viroon, ja matkat on sujunut hyvin yötouhuamisia lukuun ottamatta. Baltian Voittajasta Latviassa mukaan lähti Baltian juniorivoittajatitteli. Tarton kansainvälisessä näyttelyssä Mauri pärjasi yli kaikkien odotusteni ollen VSP. Tuomari Elina Haapaniemi tykkäsi todella paljon pojasta, mikä kyllä lämmitti niin omaa kuin kasvattajankin mieltä. Nyt ulkomaan matkat on matkattu toistaiseksi, ja keskityn nyt opiskelun lisäksi Maurin kanssa kotimaan sertijahtiin. Toistaiseksi plakkarissa on vain varaserti kansainvälisestä näyttelystä.

Agilityäkin haluaisin Maurin kanssa alkaa harrastaa. Mauri on energiastaan huolimatta hyvä keskittymään ja tekemään yhteistyötä. Ikä ei tosin ole tällä hetkellä paras mahdollinen harrastuksen aloittamiseen, mutta ihan varmasti vielä kokeillaan lajia.

Toivottelen Maurin kanssa aurinkoisia ja lämpimiä kevätpäiviä!

-Mirke Nousiainen- (Kuvat Mirke Nousiainen)

Vuoden Vetaraani

1. C.I.B FI & LV & EE & LT MVA MVV-10 JV-00
BALTV-00 BALTV-01 PMV-01 BALTV-03
BALTVV-09 EEVV-08 LVV-03 LVV-04 LTV-05
LVVV-10 Damirazin Cherokee, 130 pistettä
omistaja Eija Tuominen,
kuva Mariella Siintovaara

2. Kleinspitz FI MVA EE & LV & LT & BALT VMVA
BYVW-10 Tartanjan Believe In Me, 89 pistettä
omistaja Marika Koivisto

Damirazin Cherokee - paras veteraani

Olin hiukan yllättynyt menestyksestä koska Velmu ei monessakaan näyttelyssä 2010 vuonna ollut, mutta tähti hetkinä voisi mainita SSKY:n BIS1 veteraani, joka oli kyllä makeaa mannaa sen päälle että Mittelspitzien erikoisnäyttelyn puolella tuli jo BIS1-veteraani sijoitus. Ulkomaan sijoituksista tärkein oli tietenkin Maaailman veteraani voittaja 2010, mukava titteli jo nykyisten jonon jatkoksi. Moletaisa olimme myös Kv näyttelyissä ja siellä Velmu palkittiin RYP2 sekä BIS2 veteraani ja on se hienosti vanhalta papalta. Näyttelyissä emme tänä vuonna paljoa kiertele jos ollaan kunnossa niin erikoisnäyttelyä voidaan siinä tapauksessa miettiä. Nyt on aika käydä hierojalla, uimalassa ja lepäillä äiti Pipsan kanssa. Kiitos kaikille kilpakumppaneille kuluneista vuosista.”

- Eija Tuominen -

Vuoden Kasvattaja

1. Kennel Damirazin, 509 pistettä
kasvattaja Eija Tuominen,
kuva Juulia Savolainen

2. Kennel Nonita, 111 pistettä
kasvattaja Tarja Nieminen

Vuoden kasvattaja - kennel Damirazin

Kiitos kaikille kasvateilleni jotka ovat osallistuneet kasvattaja luokkiin ja olleet aktiivisia koiri-
enne kanssa, tämä palkinto kuuluu teille.

- Eija Tuominen -

Vuoden Jalostuskoira

1. KANS MVA FIN MVA EST MVA LV MVA LTU MVA
V-04 ESTV-07 LVJV-03 LVV-03 LVV-06 LTUV-06
Damirazin Ähäkutti, omistaja Eija Tuominen

Damirazin Dynamiitti 159 p
Damirazin Tuhat Taituri 61 p
Damirazin Kadun Kingi 6 p
Yhteensä 226 pistettä

2. C.I.B & FI & EE & LT & LV MVA, LTUJV -05,
BALTV-05,-07, LVV-06, ESTV-07,-08
Damirazin Etuveto, omistaja Tarja Nieminen

Nonita Onnen Tähti 69 p
Laques Heather 78 p
Damirazin Aina Tip Top 25 p
Damirazin Huisin Hieno 21 p
Nonita Onnen Salaisuus 7 p
Yhteensä 200 pistettä

3. KANS MVA FIN MVA EST MVA LTU MVA JV-03 V-03
ESTV-05 LVJV-04 LVV-04 LTUV-05 Damirazin
Aivan Ihana, omistaja Eija Tuominen

Damirazin Oikotie Onneen 42 p
Damirazin Fissisti Finalisti 44 p
Damirazin Super Nova 48 p
Damirazin SalaSana 26 p
Yhteensä 160 pistettä

4. C.I.B FIN MVA LV MVA EE MVA LT MVA Damirazin Catakauno, omistaja Eija Tuominen

Damirazin Halla Yön Hengetär 69 p
Damirazin Halla Yön Poika 40 p
Damirazin Halla Yön Huimapää 39 p
Yhteensä 148 pistettä

5. C.I.B & FI & EE & LV & LT MVA BALTV-06, BALTV-06,-07 Damirazin Oikotie Onneen, omistaja Tarja Nieminen

Nonita Onnen Tähti 69 p
Nonita Onnen Salaisuus 7 p
Yhteensä 76 pistettä

6. C.I.B FI MVA LV MVA EE MVA LT MVA BALTV-07 Damirazin Jään Taika, omistaja Jenita Tuominen

Damirazin Aito Ystävä 24 p
Nonita Aurinkokuningas 36 p
Damirazin Ämenavaras 13 p
Yhteensä 73 pistettä

Paras jalostuskoira - Damirazin Ähäkutti

Täytyy heti kärkeen todeta että Ähäkutti kotoisemmin Kääkkä on yksi parhaista periyttäjistä. Lapsia Kääkälle on kertynyt 21, itselläni kotona on niistä yksi Damirazin Tuhhat Taituri. 15 jälkeläistä on tutkittu polvista ja silmistä ja terveeksi todettu. Osa pennuista on myyty ulkomaille ja yksi jäi valitettavasti puoli vuotiaana auton alle, jälkeläisissä on 8 muotovalion arvon saanutta koira, sekä yksi megatähti Damirazin Dynamiitti jonka menestystä tuskin tarvitsee isommin esitellä. Isoäitinä Kääkkä on tällä hetkellä 115 koiralle, joululahjojen ostaminen noin isolle laumalle lapsenlapsia on jo melkoisen mahdotonta, mutta toivomme kaikkea hyvää lapsille ja lapsenlapsille sekä lapsenlapsenlapsille jne. Tänä vuonna on suunnitelmassa osallistua muutama veteraani luokan näyttelyyn jos saataisiin laihdutuskuuri toimimaan, tuntuu vaan että molemmat pysymme yhtä paksuina yrityksistä huolimatta. Kiitokset ja halaukset aktiivisille lapsille te teitte tämän mahdolliseksi.

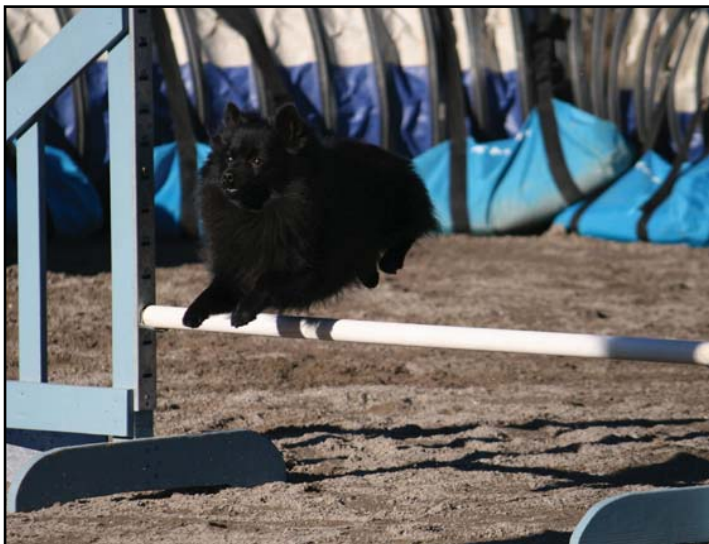
-Eija Tuominen-

Vuoden TOKO-koira

1. TK1 Jotamillen Coming Home, 20 pistettä
omistaja Siru Rajala,
kuva Tytti Käyhkö

2. FIN & EE MVA TK1 Damirazin Huisin Hieno,
19 pistettä, omistaja Heli Isotalo,
kuva Tarja Nieminen

Vuoden Agility-koira

1. TK1 Jotamillen Coming Home, 60 pistettä, omistaja Siru Rajala

Muska pieni palleroiseni

Muska pieni palleroiseni - todellinen sohvaperuna, mutta tarpeen tullen ja oikeassa vireessä mitä mainioin harrastuskaveri!

Muska on todella herkkä koira ja toisinaan se tuo vaikeuksia, mutta useimmiten kaikki sujuu kuitenkin hyvin.

Kulunut kausi oli meidän ensimmäinen kilpailukausi niin tokon kuin agilitynkin suhteen. Ensimmäinen toko-koe oli kesällä ja se meni ihan penkin alle, koska Muskalle iski jonkin sortin koe paniikki. Tämä sai minut lannistumaan, koska tällaista ei ollut koskaan tapahtunut tree-neissä ja minulle kaikkein tärkeintä harrastamisessa on se, että koiralla on kivaa, tuloksista viis!

Olin kuitenkin ilmoittanut meidät jo toiseen kokeeseen johon pitkän harkinnan jälkeen päätin osallistua. Yhtäkkiä kaikki olikin toisin ja Muska teki tehtävät hymyssä suin. Syksyllä saimme kasaan kolme ALO 1 tulosta ja koulutustunnuksen TK1. Tänä vuonna tavoitteena on saada AVOimesta luokasta kolme 1-tulosta ja TK2. Eri asia onkin sitten toteutuuko se.

Agilityn kisaaminen aloitettiin hieman myöhemmin eli syksyllä. Ensimmäiset kisat menivätkin täysin yli omien odotusten! Ensimmäiseltä radalta tuli yksi virhe kepeiltä ja siitä 5 ratavirhetä. Toisella radalla teimme virheettömän suorituksen ja saimme ensimmäisen luokan vaihtoon oikeuttavan 0-tuloksen eli LUVAn. Lokakuussa saimme toisen LUVAn ja marraskuussa SERTin eli nousun 2-luokkaan.

Omasta mielestäni tämä ensimmäinen kautemme sujui hienosti ja jatkamme harjoituksia ja kisailua tänäkin vuonna. Mitään suurempia tavoitteita ei ole. Pääasia on yhdessä tekemisen ilo!

Toivotamme hyvää harrastusvuotta kaikille!

- Siru Rajala-

Kolottaako koiraa?

Teksti: Liisa Tikka, ongelmakoirakouluttaja (okko) ja koulutettu koirahieroja.

Kuvat: Kirsi Jankkila

Varmaankin jokainen aikuinen ihminen tietää, miltä kipu tuntuu. Se voi olla viiltävää, jomottavaa, repivää, kolottavaa. Kivun tunne on yksilöllinen. Toisen tuntemaa kipua ei voi aistia eivätkä sanat aina riitä kertomaan minkälainen olo on. Jos ihmisten kivun selvittäminen, kuvaileminen ja hoitaminen on vaikeaa, miten voimme huomata kivun koirista, jotka eivät osaa sanoin kertoa kuinka niihin sattuu?

Vasta viime vuosina on alettu ymmärtää, kuinka vahvasti kipu liittyy eläinten ongelmakäytökseen. Mitään varsinaista tutkimusta asiasta ei ole, mutta ammatillaiset olettavat, että noin 50-90 prosenttiin käytöshäiriöistä on syynä kipu tai sairaus. Kipu tekee kärktyisäksi, varovaiseksi, ylienergiseksi, apaattiseksi.

Kivun oireet

Koiralla voi olla kipuja, vaikkei se niitä käytöksellään ilmentäisikään. Koiraeläimen luontaiseen käytökseen kuuluu heikkoutensa peittäminen, koska lauma saattaa hylätä tai jopa tappaa sairaan yksilön. Esimerkiksi tais-
telukoirille on jalostettu korkea kipukynnys ja niistä on usein hyvin vaikea nähdä, että niitä vaivaisi jokin. Kivun havaitseminen vaatiikin omistajalta tarkkaa päättely- ja huomiokykyä.

Voimakkaan, akuutin kivun oireet ovat hyvin selvät. Akuutti kipu on yleensä selkeästi määriteltävissä ja siihen liittyy turvotusta, tulehdusta, lämpöä ja kosketusarkuutta. Koira usein huutaa kivusta. Se saattaa ontua tai ei laske lainkaan painoa jollekin raajalle. Se väistää kipua tuottanutta asiaa, huohottaa tai vapisee. Hengitys on tiheää ja sydän hakkaa. Se voi jopa laskea alleen. Nämä käytökset ovat eläinkunnalle yhteisiä ja useimmat eläimet ilmaisevat voimakasta, äkillistä kipua samalla tavalla.

Akuutin kivun taustalla voi olla krooninen tila; sairaus tai kipu. Krooninen vaiva yltyy stressin tai elimistön väsymisen seurauksena ja näyttää virheellisesti akuutilta kivulta, kunnes asiaa tutkitaan huolellisemmin.

Kroonisen kivun havaitseminen on huomattavasti vaikeampaa. Yleensä kipua aletaan epäillä, kun koiran mieliala ja käytös muuttuvat. Vilkas koira muuttuu apaattiseksi, avoin syrjäänvetäytyväksi. Ulkoilu, leikkiminen tai syöminen ei kiinnosta. Merkit voivat kuitenkin olla pienempiä. Koira varoo tiettyä asentoa, makaa vain toisella kyljellään tai lonkallaan tai peitsaa jatkuvasti. Se ei nosta päätään ylösti tai ei käännä sitä kunnolla. Voi olla, ettei se venyttele enää lainkaan tai venyttele jatkuvasti, liioitellusti. Se on pelokkaampi tai äkkipikaisempi kuin ennen. Se kirputtaa tai nuolee itseään ja sen turkki on hilseinen ja eloton. Koira vinkuu tai itkeskelee ja näyttää surulliselta. Jollain eläimillä voi olla lukuisia oireita samanaikaisesti, jollakin ehkä vain yksi. Lemmikkinsä hyvin tunteva omistaja näkee yleensä viimeistään eläimen silmistä, että kaikki ei ole hyvin.

Joskus kipu on jatkunut jo niin pitkään, että omistaja pitää koiransa käytöstä normaalina. Koira on ehkä kipuillut pennusta saakka. Ihmisen mielestä on vain osa lemmikkinsä persoonallisuutta, että se on kärttyinen tai ei halua ulkoilla. Monet kuvittelevat, että jollekin rodulle on tyypillistä juosta pupulaukkaa tai pomputtaa takajalkaa. Ei tulla ajatelleeksi, että kyse onkin rodussa yleisesti esiintyvistä rakenneongelmista. Ontuminen on myös aina oire jostakin vammasta tai sairaudesta eikä koskaan normaalia liikkumista.

Kivun pitkittyessä se aiheuttaa muutoksia aivoissa. Syyn selvittäminen on sitä vaikeampaa, mitä pidempään ongelma on kestänyt. Koira alkaa uupua ja sen elinvoima vähenee. Jatkuva stressi tuo mukanaan muutoksia koiran luonteessa. Oppiminen estyy ja keskittymiskyky häviää.

Tutkiminen on salapoliisityötä

Eläinlääkäri näkee koiraa maksimissaan joitakin tunteja vuodessa. Omistaja sen sijaan viettää lemmikkinsä kanssa aikaa jatkuvasti ja siksi hän onkin avainasemassa koiran kivun havainnoinnissa. Havaintojen perusteella voidaan kivun syytä selvittää esimerkiksi röntgenkuvin, palpaation tai neurologisen tutkimuksen avulla, tutkimalla nivelten liikeratoja ja tarkastelemalla koiran liikkumista eri askellajeissa. Tarvittaessa käytetään ultraääni- tai magneettikuvausta tai tietokonetomografiaa.

Eläinlääkärille on hyvä pystyä kertomaan koiran käyttäytymisestä. Paheneeko kipuoire runsaan liikunnan jälkeen? Onko koira jäykkä herätessään? Kulkeeko se portaita, hyppääkö autoon? Nouseeko tai laskeutuuko makuulle vaikeasti?

Pystyykö istumaan, istuuko jalat harallaan? Onko koiran yleiskunto muuttunut (onko turkissa tai ihossa muutoksia, onko lihonnut/laihtunut, jaksaako ulkoilla entiseen tapaan)? Ripuloiko paljon tai oksentaako? Nukkuuko huonosti, vaihtaako paikkaa usein? Hakeutuuko eritoten kylmille tai lämpimille alustoille? Mitä enemmän tietoa lääkäriellä on käytössään, sen helpompi hänen on tehdä diagnoosi.

Kipu ei välttämättä ole siellä, missä se näyttäisi olevan. Koira ei välttämättä onnu sitä jalkaa, jossa ongelma on. Eläin kompensoi keventämällä kipeälle jalalle laittamaansa painoa siirtämällä painopistettä ja astumalla enemmän joko vastakkaisella tai saman puolen toisella jalalla. Kivun kroonistuessa saattaa tämä tukijalka kipeytyä, jolloin koira siirtää painoa enemmän jälleen uudelle jalalle. Tästä johtuen voi näyttää, että koira ontuu vuoron perään eri jalkoja.

Koira ei myöskään välttämättä nuole tai kirputa sitä paikkaa, jossa kipu on. Kipu voi olla esimerkiksi alaselässä, jonne koiran on vaikea ylittää. Silloin eläin alkaa hoitaa kipua nuolemalla mitä tahansa paikkaa - etutassut ovat yleisin kohde.

Monipuolisia hoitomahdollisuuksia

Koiran kipua voidaan hoitaa monella tapaa riippuen kivun aiheuttajasta sekä koirasta että omistajasta. Tulehduksiin käytetään antibiootteja ja/tai tulehduskipulääkkeitä. Tulehduskipulääkkeitä on nykyään useita erilaisia. Tulehduskipulääkkeiden lisäksi koirille voidaan antaa myös muita kipulääkkeitä: viimeisen vuoden aikana käyttöön on tullut mm. Neurontin, joka on alkuperäisestään epilepsialääke vaikuttaen hermosärkyyn. Lisäksi voidaan käyttää lihasrelaksantteja, kortisonia jne.

Lääkkeiden lisäksi tai ilman niitä voidaan koiran oloa parantaa erilaisten hoitojen avulla. Akupunktio on ikivanha parannuskeino. Se sopii leikkauksen tai trauman jälkeiseen hoitoon, nivelrikkoon, spondyloosiin sekä monen muunlaisiin ongelmiin, kuten esimerkiksi valeraskauteen. Akupunktiota voi antaa vain eläinlääkäri. Yksi hoitokerta ei yleensä riitä, vaan tarvitaan useita kertoja. Aluksi käyntiväliä on tiheä, mutta muutaman kerran jälkeen voidaan päästä tilanteeseen, jossa hoitoa annetaan vain noin kahdesti vuodessa. Lähes kaikki eläinlääkärivakuutukset korvaavat akupunktion.

Fysioterapia sopii eritoten leikkausten tai onnettomuuden jälkeiseen kuntoutukseen. Sillä voidaan helpottaa synnynnäisten rakennevikojen aiheuttamia kipuja, parantaa vanhan koiran liikkuvuutta tai tehostaa kilpailevan eläimen suorituskkyä. Fysioterapeuttien lisäksi koirahierojat hierovat, venyttelevät ja mobilisoivat koira sekä opettavat omistajaakin auttamaan koira kotona. Apuna voidaan käyttää mikrovirtaa, ultraääntä tai erilaisia kylmä- tai lämpöhoitoja. Joillain fysioterapeuteilla on käytössään vesiterapia-allas. Osa vakuutusyhtiöistä korvaa fysioterapian, mikäli siihen on eläinlääkärin lähete. Koirahieronnan omistaja joutuu maksamaan itse.

Osteopatiassa keskitytään aina selkärangan terveeseen toimintaan ja pyritään normalisoimaan koiran tila. Sillä hoidetaan esimerkiksi tuki- ja liikuntaelinten ongelmia kuten selän ja niskan vammoja, ontumia tai selkärangan tai hermoston vaivoja. Jopa iho-oireisiin, allergioihin, tulehduskierteisiin ym. voi löytyä syyrangan ongelmista.

Lisäksi koira voi auttaa naprapaatti tai kiropraktikko. Kiropraktikko ja naprapaatti mobilisoivat selkänikamia ja ensimmäiseksi mainittu saattaa käyttää melko paljonkin voimaa työssään. Joku saattaa löytää avun myös vyöhyketerapiasta.

Monet rohdot, yrtit ja ravintolisät voivat auttaa kipuilevaa koira. Lääketehtaat ovat tuoneet markkinoille erilaisia valmisteita, jotka sopivat esimerkiksi vanhe-
nevan koiran hoitoon (sisältävät mm. ginseng-juurta, joka piristää) tai nivelrikkoi-
sen koiran liikkuvuuden parantamiseen (sisältävät mm. kondroitiinisulfaattia, joka
stimuloi rustosoluja ja estää rustoa tuhoavien entsyymien toimintaa). Myynnissä
on myös erikoisruokia, jotka toimivat tukihoitona ja edesauttavat sairaan koiran
paranemista tai hyvinvointia.

Lähteet:

ELL, kipututkija Anna Hielm-Björkmanin sekä ELT Marjatta Snellmanin Yliopistol-
lisen Eläinsairaalan ystävät ry:lle pitämä luento ja luentomateriaali 25.3.2007

Anna Hielm-Björkmanin KIVA-team ry:n ongelmakoirakouluttajakurssilaisille pitämä
luento ja luentomateriaali 11.11.2006

Osteopaatti Maare Kaiperlan Canis Mythos Ay:lle pitämä luento ja luentomateriaali
9.4.2005

Pablon Pentupäiväkirja, osa 2

Teksti ja kuvat: Linda Sipilä

Tiistai 19.10.2010

Minulla on naapurissa pari koirakaveria, joita on kiva päästä haistelemaan lenkillä. Yleensä kaverini eivät kuitenkaan ole yhtä innokkaita hyörimään ja painimaan kanssani. Lähelle on tulossa tai on jo tullut koirapuisto, johon olen sopinut muutamat treffit sitten kun rokotukseni ovat kunnossa. Emäntä haluaisi kuitenkin, että treffailun lomassa oppisin tekemään tarpeeni lattian sijaan pihalle. Osaan jo hipsiä oven luokse, kun hätä yllättää, en kuitenkaan ole vielä täysin sisäsiisti, mutta ainakin omasta mielestäni olen jo voiton puolella.

Perjantai 22.10.2010

Juuri kun pääsin kehumasta itseäni sisäsiisteyden suhteen, on hommassa tullut takapakkia täysin tuntemattomasta syystä. Olen nyt toistuvasti tirauttanut pissat keittiön lattialle ja teen ennemmin monet pienet pissat sinne tänne kuin yhdet isommat. Onkohan tämä nyt sitä sisälle merkkäämistä sitten? Lattiat on jynssätty niin hyvin, ettei ammoniakkin tai pissan hajun pitäisi houkutella minua, mutta silti lipsun pissimään täysin ennakoimattomina ajankohtina aivan minne sattuu. Olen myös todella nopea enkä nuuhkuttele lattiaa sen kummemmin. Jalka ylös vaan ja sen jälkeen vieläpä juomaan sitä pissaa. Sotku on valmis, ellei käsipaperipartio hyökkää salamannopeasti siivoamaan sitä.

Lauantai 23.10.2010

Keittiöön pissaaminen on saatu kuriin ainakin toistaiseksi laittamalla sinne yksi ekstrapyyhe, johon liruttelu on kohdistunut. Onneksi välillä muistan pyytää myös pissalle ihan itse oven edessä istuen, ettei tarvinnut palata aivan lähtöruutuun sisäsiistiksi oppimisen kanssa. Muuten päivääni on kulunut käsittelyharjoitusten parissa. Olen saanut esitellä hampaitani, kynnet on leikattu ja harjaamista on harjoiteltu tehokkaasti. Pentukarvani tekee edelleen lähtöään ja tilalle kasvanut karva on todella tummaa. Saa nähdä mihin suuntaan väritykseni tästä vielä muuttuu.

Sunnuntai 24.10.2010

Vuorossa oli reissu ”mummolaan” autoharjoittelun ohella. Matkustan vielä sylissä mutta pian edessä olisi tottuminen kuljetusboksissa matkustamiseen. Olen alkanut ymmärtää, ettei autoilu olekaan ihan kamalaa, vaan sen kyydissä pääsee mukaviin paikkoihin. Tarkkailin ihmisiä korvat höröllä sekä aivan läheltä kulkeville jalankulkijoille heilutin häntää innoissani. Illalla riehaannuin todenteolla jyrsimään luitani ja kannoin kaikki yksitellen eri huoneisiin. Niiden kanssa puuhailin ennätyksellisen tunnin.

Maanantai 25.10.2010

Tehtiin lenkki taas uuteen paikkaan ja päädyttiinkin järven rannalle. Villiinnyin täysin hiekasta ja ravasin edestakaisin innoissani. Aluksi en uskaltanut nuuhkaisua lähemmäs vettä, mutta lopulta keräsin rohkeuteni ja kävin kastelemassa jalkani jääkylmään veteen. Ihmettelin myös ruuan perässä rannan suuntaan uiskennellutta sorsaa. En osannut päättää, pelätäkö vai rynnätä perään. Tyydyin tarkkailemaan tilannetta valppaasti rannalta hieman tärysten. Kotona tietysti mentiin pesulle, että saatiin kaikki hiekka kunnolla pois tassuista ja vatsasta lenkin jäljiltä.

Tiistai 26.10.2010

Kiinnostukseni luita kohtaan on kasvanut entisestään ja oikeastaan nukkumisen lisäksi olen vain jyrsinyt niitä. Uudet hampaat taitavat tehdä tuloaan. Olenhan minä kyllä jo melkein neljä kuukautta vanha, jolloin hampaiden vaihtuminen suunnilleen alkaa. Sain helpotukseksi järsimistarpeeseeni jääpalan, joka viilensi suuta ja sen perässä ole hylvattoman hauskaa juosta, kun se vipelsi pakoon liukkaalla lattialla.

Torstai 28.10.2010

Hei ja hau! Olin tänään eläinlääkärin käsittelyssä ja sain kaksi rokotustakin. Olen kuulemma terve ja touhukas pentu. Rokotustilanne sujui mallikkaasti, vaikka pieni itku tulikin toisen piikin kohdalla. Kirveli niin pirusti mutta äkkiähän se unohtui leikkiessä. Kokemus kyllä väsytti minut aivan täysin. Parhaillaankin koisaan sohvalle tyynyjen seassa valolta piilossa. Tuumaan usein, että nukkuessa tulee olla hämärää ja siksi kaivaudun huonekalujen alle tai pistän pääni peiton sisään. Jos mitään pimennysavustusta ei ole lähistöllä laitan toisen tai molemmat tassut silmilleni.

Sunnuntai 31.10.2010

Vihdoinkin pääsin käymään koirapuistossa treffaamassa uusia tuttavuuksia. Puisto ei kyllä ollut erityisen viehättävä varsinkaan näin sateisella kelillä. Hiekkalue, joka oli aidattu sekä somistettu parilla hiekkaisella kukkulalla, ei ehkä ole sellainen unelmien täyttymys mutta kelpaa paremman puutteessa. Paikka on myös hieman keskeneräinen, esimerkiksi valaistus puuttuu kokonaan pimeitä iltoja varten.

Juoksin ympäriinsä niin kovaa kuin jaloistani pääsin sekä köllöttelin mahallani hiekkakasojen huipulla. Intouduin myös leikkimään hippaa erään pikkukoiran kanssa ja pääsin haistelemaan kahta villakoiratyttöäkin. Aika pianhan siinä touhutessa tuli väsy ja lähdettiin talsimaan kotia kohti.

Märässä hiekassa kierimisen takia oli taas aika käydä suihkussa mutta tällä kertaa ihan kunnon pesulla ensimmäistä kertaa elämässäni. (Kuten kuvasta näkyy, tarkkailin epäluuloisesti, mitä tuleman pitää.) Olihan se vähän kummallista touhua, kun turkkiini hierottiin kukkaistukuksista valkoista vaahtoa ja siellä suihkussa saikin viettää tällä kertaa pidemmän tovin. Olin silti hiljaa paikoillani koko toimituksen ajan. Nautiskelin kuivauksesta täysin siemauksin ja olisin köllötellyt pyyhekäärössäni pidempäänkin. Pitkän lenkin jälkeen väsymys saattoi olla osasy syy rauhallisuuteeni.

Hetken lattialla ihmeteltyäni uutta pehmoista turkkiani sain hepulin. Ravistelin turkkiani ja juoksin ympäriinsä samalla hinkaten itseäni mattoihin. Pitihän se kukkasenhaju saada karkotettua jollakin keinolla! Tai ehkä syy moiseen oli jokin muu.

Pablon seikkailuita lisää jälleen seuraavassa lehdessä!

Minä ja unelmani

Teksti ja kuva:
Heli Iso-talo

Sain kommenttia kaveriltani, kun metsässä huusin ”Unelma, missä mamman unelma!” ”Pidä nyt hemmetti suusi kiinni, täällä voi olla joku muukin” - Niin, koirani nimi ei ole unelma, vaikka se minun unelmani on.

Vihdoin neljä vuotta sitten minulla oli mahdollisuus ottaa ensimmäinen koirani. Halusin, että koirallani on karvoja niin paljon, että voin upottaa sormeni koiran turkkiin ja pöyhiä kunnolla.

Kaverit saivat puhuttua ympäri, että minun ei kannata ottaa ensimmäiseksi koiraksi terrieriä. Se mielipide taisi tulla siitä, kun vanhemmillani oli tiibetinterrierin sekoitus joitain vuosia sitten, Nappe nimeltään. Kukaan ei ollut muistanut kertonut Napelle, että se oli koira. Sitä syötettiin kädestä, välillä kaalisoppaa lusikalla. Mummolaan mennessä se loikkasi tervehdykseksi pirtin pöydälle, jolloin mummon rillit saivat kyytiä. Yritin äidilleni sanoa jotain koiran käytöstavoista, jolloin hän tokaisi, miksi mummo ei pidä silmälasejaan nenällä!! Ystäväni varmasti pelkäsivät, että minun koiralleni kävisi samoin. Olin kuitenkin joutunut hoitamaan Napen kynsienleikkuun ja muut pelottavat jutut. Kuonokoppaa asetellessani ajattelin, että jos minulla joskus on koira, niin helpommalla pitää päästä. Olin suureen ääneen puhellut, että minun koirani ei nuku sängyssä, ei syö kädestä, ei nuole naamaani....

Rotujahan riittää ja sehän on hyvä, jokaiselle mieleisensä. Minä päädyin itselleni vieraaseen rotuun Mittelspitziin. Kävimme katsomassa pentua ja haimme sen kotiin joulun alla 2006. Sain mukaani kansiollisen käyttöohjeita, joita lukiessani mietin, että miten saan tämän otuksen pysymään hengissä kaikkineen ohjeineen.

Pienenä pentu näytti ihan joltain kummalliselta metsän eläimeltä, ei ollenkaan koiralta. Pentu sai nimekseen Pörö. Oli hauskaa, kun ei oikein tiennyt minkä värinen ja kuinka karvainen siitä loppujen lopuksi tulee. Lopullinen turkki kasvoi täyteen tuuheuteensa ja sai lopullisen värinsä vasta pari vuoden ikäisenä.

Minun koiranihan ei tule sänkyyn... Nukuimme villasukat jalassa, jotta muistimme aamulla noustessa, että meillä on koiranpentu.

Oli pelko, että ei unihiekat silmissä muista, että pitää hiihdellä varovasti, ettei tallo unelmaansa, olihan sen niin kovin pieni! Kulmahampaan poiston jälkeen otin Pörön ensimmäisen kerran sänkyyn. Ajattelin, että heräilköön nukutuksesta siinä mamman kainalossa. No, sehän oli mukava paikka molempien mielestä. Nyt on jo portaat teetetty verhoiluineen, jotta ei tarvitse hypätä sänkyyn tullessaan... Naa- maakin nuoleminenkin jotenkin lipsahti, eihän sitä voi omalta koiralta ainakaan kieltää... Jätskitkin menee samasta tötteröstä.

Muutamat taistelut piti ottaa purukumien syömisestä ja valjaiden laitosta. Vaikka koira oli pieni, niin hampaat olivat, kuin sivuleikkurit! Meinasinkin jo valjaiden laitton luovuttaa, mutta onneksi eräs topakka ystäväni Arja oli käymässä meillä. Hän sanoi, että jos nyt luovutat, niin peli on menetetty. Niin sydäntäni särki, kun oli pakko laittaa venkoileva pentu valjaisiin. Olisin yksin ollessa jo vaihtanut valjaat kiireesti kaulapantaan. Siinä vaiheessa ajattelin, että onneksi minulla ei tosiaan ole terrieriä tai yhtään isompaa koiraa. Sen verran ihottuman turmeleminen käsiini pureskelu sattui.

Eläinlääkärissä käydessäkin eläinlääkäri taisteli hampaita vastaan. Hän sanoi, että minun on tehtävä sama työ, ei hän voi taistella minun puolestani. Siitä pureskelujaksosta selvittiin ja sama päättäväisyys jatkui, joten ei ole tarvittu kuonokoppaa myöskään kynsienleikkuussa.

Kun Pörö täytti vuoden, oli aika pitää kunnon synttärit. Syntymäpäivät alkoivat koiraystävien ja lasten juhlilla, ohjelmassa leikkiä ja ongintaa. Seuraava kattaus oli kummeille ja ystäville, ohjelmassa pilkkimistä ja yhdessäoloa. Vieraitakin oli n. 35 henkilöä, viimeiset lähtivät monta, monta tuntia sen jälkeen, kun synttärisankari oli jo laitettu nukkumaan. Lahjojakin tuli paljon: 12 pientä pehmeää jalkapalloa, koiran unikirja, punainen verkkaripuku, leluja, herkkuja jne.

Olen ollut rotuvalintaani erittäin tyytyväinen. Kun Pörö oli kaksi vuotta vanha, meille hankittiin toinenkin mitteli, joka sai nimekseen Rasa. Toivoimme, että Pörö ei elvistele synttäreillään, koska päätimme, että koirien synttärit saavat jäädä yhteen kertaan.

Ajankäyttö on koirien harrastusten myötä muuttunut kiireiseksi. Minulle tuoreelle koiranomistajalle kaikki olikin uutta: agility, toko, koiratanssi ja näyttelyt. Olen monesti saanut kuulla, kuinka minulla on ensimmäisen koiran tuuria. Pörö on innokas tokolainen ja vielä kaunis. Muutamat näyttelyt on käyty tuloksena Suomen Muotovalio. Viime kesänä rohkaistuttiin ja lähdettiin LKK:n järjestämälle näyttelyreissulle Tallinnaan. (Olikin hyvin järkätty matka, kiitos järjestäjille!!) Mamma ei ihan ollut kartalla, piti vieruskaverilta kysyä mitä nyt tapahtuu... ”Te voititte!”, Siitä reissusta tuli sitten kotiin viemisinä tittelit: Eestin muotovalio ja Eestin Voittaja 2010. Tokossa on koulutustunnus TK1. Olimme edustamassa kesäkuussa Ima-tralla Tokon SM-kisoissa mitteliä joukkueessa, Mitteli joukkue 16. sija (joukkueita 47). Samalla oltiin ensimmäisissä avoimen luokan kisoissa, josta ykköstulos ja sijoitus 23. (osallistujia 53). Näihin loistaviin tuloksiin on hyvä lopettaa.

Nyt minulla on unelmien täyttymys: Pörö ja Rasa! (Ystävät nimittelevät kermaper-suksiksi...)

Ulkomaantuloksia ja valioita

18.12.2010 Vilna KV, Liettua

Mittelspitz Hulmukan Bööna
PN1 SERT CACIB ROP LT MVA
Tuomari Per Svarstad, Ruotsi

Mittelspitz Nonita Aurinkokuningas
PU2 VA-CACIB
Tuomari Per Svarstad, Ruotsi

19.12.2010 Vilna KV, Liettua

Mittelspitz Nonita Aurinkokuningas
PU1 SERT CACIB ROP LT MVA
Tuomari Joan Walsh, Irlanti

Kleinspitz FI MVA BYVV-10 Tartanjan Believe In Me
VET ERI1 PU2 ROP-vet. EE & LV & LT & BALT MVA
Tuomari Joan Walsh, Irlanti

30.1.2011 Saldus, Latvia

Mittelspitz LV & BY MVA BALT & EE & LV & LT &
RU JMVA BALTJV-10 Damirazin Kulkurin Kaunotar
SERT VSP LV MVA

19.2.2011 Valmiera, Latvia

Mittelspitz Jotamillen Handsome Hiram
ROP-Baby BIS5-Baby

Mittelspitz Jotamillen Fabulous Fire
JUN ERI1 PU1 JUN-SERT ROP

20.2.2011 Valmiera, Latvia

Mittelspitz Jotamillen Handsome Hiram
ROP-Baby BIS4-Baby

Mittelspitz Jotamillen Fabulous Fire
JUN ERI1 PU1 JUN-SERT ROP RYP5

Voit ilmoittaa koiriesi ulkomailta saavuttamat näyttelytulokset sekä valiotiedot julkaistavaksi tällä palstalla.

Lähetä tulokset osoitteeseen sapy.jasenlehti@gmail.com. Julkaisemme lehdessä myös kaikki osoitteeseen sapy.webmaster@gmail.com ilmoitetut valiotiedot.

Aineisto lehteen 2/11

Voit lähettää aineistoa julkaistavaksi lehdessä. Julkaisemme mm.

- Ulkomaan tulokset
- Valioilmoitukset
- Kennel-ilmoitukset
- Agility- ja TOKO-tulokset
- Juttuja
- Kuvia

Materiaalin voit lähettää osoitteeseen sapy.jasenlehti@gmail.com.
Aineisto lehteä 2/11 varten tulee toimittaa 6.5. mennessä.

Terveisin: Lehtitoimikunta